

Verkondiging

Al weken achter elkaar zijn we in de kerkdiensten parabels aan het lezen, ook wel gelijkenissen genoemd. Gelijkenissen, omdat ze altijd op dezelfde manier beginnen: “Het Rijk Gods egelijkt op..” of “Het rijk der hemelen lijkt op een...” en dan komt er altijd een heel verhaal, dat ons iets wil duidelijk maken over dat hele moeilijke begrip “Rijk Gods”.

Als je nu eens met een drone zou kunnen opstijgen en alle gelijkenissen tesamen zou kunnen bezien, dan zou je ze kunnen beschouwen als één prachtig geslepen diamant met vele facetten. En dan zou je kunnen zeggen dat we in elke kerkdienst telkens naar één zo’n schitterend geslepen vlakje hebben zitten kijken. Steeds opnieuw draaiden we en draaiden we de diamant rond, zodat het licht steeds weer op een ander aspect van de diamant – het Rijk Gods – viel.

De parabel van vandaag wil ons vertellen dat wij allemaal door God uitgenodigd worden om bij Hem te gaan horen, ook al moet je daarvoor soms letterlijk van de straat geplukt worden of van “ de kruispunten der wegen” zoals de Bijbel het zegt.

Laten we maar eens gaan kijken naar de gelijkenis van vandaag. Een koninklijke vader organiseert een bruiloftsfeest voor zijn zoon. De paleisdienaren worden erop uitgestuurd om een groot aantal personen uit te nodigen, maar op bepaalde adressen krijgen ze te horen dat de bewoners niet van zins zijn om naar die bruiloft te komen.

Dat is nou niet echt leuk om te horen als je een feest aan het organiseren bent. Maar althans, de koning laat zich nog niet gelijk ontmoedigen en gaat toch door met de voorbereiding van het bruiloftsfeest. Op de dag van het feest zelf stuurt hij zijn dienaren weer op pad om de mensen nog eens te inviteren, maar helaas. Dit keer neemt een aantal mensen niet eens meer de moeite om beleefd te blijven; ze gaan gewoon door met waarmee ze bezig waren, met het werk op hun akker of met andere zaken.

Een andere groep mensen maakt het nog bonter. Ze ergeren zich zo aan de dienaren, die naar hun mening veel te opdringerig zijn, dat ze zich aan hen vergrijpen. Er is zelfs sprake van zware mishandeling, de dood ten gevolge hebbende.

Nu ziet de koning geen uitweg meer en hij besluit tot een tegenactie. Hij laat degenen die aan het mishandelen en doden sloegen, oppakken en hij maakt korte metten met hen. De stad waar de onlusten plaatsvonden, gaat zelfs in vlammen op.

En daar zit de koning dan met zijn kostelijke koningsmaal! Zie je het voor je? Alles is in gereedheid gebracht; alleen willen de genodigden niet komen.

Wat de koning dan doet, is wel heel bijzonder. Weer stuurt hij zijn dienaren erop uit, maar ditmaal met de instructie om Jan Rap en zijn maat uit te nodigen. Iedereen is welkom, of je nu op straat leeft, of verslaafd bent of aan de bedelstaf, iedereen is welkom.

Tot zover de parabel van dit weekend, maar wat moeten we daar nu uit oppikken? Ten eerste een stuk geschiedenis. Zoals zo vaak in de verhalen van Jezus wordt met de koning God de Vader bedoeld, en in dit geval bedoelt hij met de zoon zichzelf. Hij vertelt zijn verhaal aan de oudsten en de hogepriesters, die hij fijntjes onder de neus wrijft, dat ze met de eerste groep dienaren van God niets gedaan hebben: de profeten van het Oude Testament! En dat terwijl zij nota bene kenners van de profetenteksten zijn!

En met de tweede groep dienaren, die erop uitgestuurd worden om de mensen uit te nodigen, worden de eerste christenen bedoeld. Zij probeerden anderen te overtuigen van het belang van Jezus Christus. En velen van hen stierven in die tijd de marteldood.

De schrijver van dit evangelie – Mattheus – meent dat het geen gehoor geven aan Gods uitnodiging de reden is geweest dat in 70 na Chr. Jeruzalem is verwoest (Mt schreef zijn evangelie in die tijd). Maar dan gaat hij wel met de oorspronkelijke bedoeling van dit verhaal van Jezus aan de haal. Dat Jeruzalem destijds verwoest is, heeft niets met God te maken, lijkt me.

God is namelijk een God van liefde. Er is maar één God en Hij is er niet alleen voor de eerst genodigden, waarmee traditioneel het volk van Israël bedoeld wordt. Dat dachten vele priesters en Schriftgeleerden wel in die dagen. Hij is er ook niet alleen voor christenen, zoals veel christenen in die dagen dachten en soms nog denken. Ook zij hebben niet alleen het patent op God.

God is er voor alle mensen. Er is maar één God. Allen wil Hij thuisbrengen in zijn ene Rijk van liefde, vrede, gerechtigheid. En als ooit die dag gekomen zal zijn, dat joden, christenen, moslims, hindoes en boeddhisten hand in hand aan tafel gaan, dan zal het grote visioen van Jesaja werkelijkheid geworden zijn. Dan is het tijd om samen een groot bruiloftsfeest te vieren, want dan zijn alle geloofsverschillen uitgewist; dan zijn de volkeren niet langer gescheiden maar één met elkaar. En dan zullen alle mensen met elkaar in verbondenheid leven. “Dan zal er geen pijn meer zijn en geen verdriet, want Godzelf zal onze tranen van het gezicht wissen. Dan zal de dood niet meer zijn en zal God alles in allen zijn. Amen.